

næsten nødt til parallelt hermed at sætte forhandlinger i gang, og der foregår jo også kontakter underhånden. Det er også det, vi vil fremhjelpe med Louisianaprocesen, som jeg er glad for støtten til.

Vi kender jo alle sammen slutmålet. Vi ved jo alle sammen godt, hvordan det skal ende, hvis det skal ende nogenlunde fornuftigt, og sådan ender det formentlig også en skønne dag: med et selvstændigt, demokratisk Palæstina og et Israel, der er garanteret dets sikkerhed, og hvor den arabiske verden er med til at garantere sikkerheden. Det *må* ende med de to stater. Vi ved det alle sammen, men det sørgelige, det tragiske er, at vi åbenbart skal se mange ganske overflødigde ofre på vejen dertil. Det er deres antal, vi med vores politik skal være med til at begrænse, og derfor er det også meget vigtigt og glædeligt i dag, at Folketingets flertal ser ud til at stå bag en vedtagelse, der netop i meget høj grad svarer til den udtalelse, stats- og udenrigsministrene kom med i Laeken i december måned, og som var en styrkelse af den afbalancerede mellemøstenpolitik.

Når vi skal stå i spidsen for EU fra den 1. juli, er det meget vigtigt, at det danske Folketing meget bredt har stillet sig bag den danske og nu også den europæiske mellemøstenpolitik, så jeg takker for tilslutningen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til anden runde, og den første, der har bedt om ordet, er ordføreren vedrørende forespørgsel nr. F 3, hr. Jann Sjørnsen.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for besvarelsen her i anden omgang, lige så vel som jeg gerne vil sige tak til ordførerne, der har deltaget i debatten om situationen i Mellemøsten. Jeg synes faktisk, vi på mange måder har haft en god debat, som har afspejlet et fælles ønske i Folketinget om, at parterne kan blive bragt til forhandlingsbordet med henblik på, at der skabes en varig fred i Mellemøsten. Hvilke midler, der skal til, og skyldspørgsmålet hos konfliktens parter ser man lidt forskelligt på, men der er ingen tvivl om, at ønsket fra alle Folketingets partier er, at vi en dag må se en fred i Mellemøsten, så alle parter kan leve i fredelig sameksistens.

Kl. 15.05

Jeg er også glad for, at debatten i dag afspejler et flertal, som ønsker en afbalanceret mellemøstenpolitik. Jeg mener også, det afspejler sig i

flere af de forslag til vedtagelse, der er fremsat, selvfølgelig i det forslag, som Kristeligt Folkeparti selv har fremsat, men også i det forslag, som er fremsat af partier, der repræsenterer et flertal i Folketinget. Det ville også være mærkeligt andet, for forslagene er jo stort set identiske, bortset fra den sidste pind om at videreføre og revurdere den danske overgangsbistand til det palæstinensiske selvstyre. Her er der en kvalificeret uenighed i Folketinget mellem på den ene side Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti og på den anden side Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre m.fl., og så kan man jo beslutte, om man vil have, det skal afspejle sig i en vedtagelse eller ej.

I Kristeligt Folkeparti synes vi, det er vigtigt, fordi vi faktisk ikke mener, at overgangsbistand, i modsætning til ulands- og miljøbistand, alene er et spørgsmål, som skal afklares i forbindelse med de årlige finanslovforhandlinger. Vi ser ikke mindst sådan noget som overgangsbistand som et udenrigspolitisk instrument, og derfor synes vi også, det er rimeligt, at det afspejler sig i en udtalelse, der vedrører Danmarks position over for mellemøstenkonflikten.

Da to af forslagene til vedtagelse stort set er identiske, vil jeg dog godt sige, at da vores eget forslag ikke kommer til afstemning først, selv om det så sådan ud på et tidspunkt, vil vi stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat på en række partiers vegne af hr. Troels Lund Poulsen. Det ville være mærkeligt andet med det indhold, det har i sammenligning med vort eget forslag. Men jeg vil også sige i den sammenhæng, at når flere partier – for mig at se alene af den grund, at de ikke er enige med os om overgangsbistanden – vælger at skyde sagen til hjørnespark og tage den op i forbindelse med finanslovforhandlingerne, synes vi faktisk, det er at springe over, hvor gærdet er lavest og netop ikke give Danmarks bistand den placering, den bør have i den samlede udenrigspolitik, også i vores udenrigspolitik over for Mellemøsten.

Så vil jeg godt sige lidt om den diskussion, der har udspundet sig om udviklingen i EU's holdning til mellemøstenkonflikten. Tidligere i debatten havde jeg en ordveksling med hr. Mogens Lykkesøft herom, og vi har jo ikke helt det samme syn på det spørgsmål. Jeg vil blot sige, at jeg synes, det er interessant, at den palæstinensiske skyggeudenrigsminister, Nabil Shaath, efter Laekentopmødet, hvor han havde lejlighed til at diskutere situationen i Mellemøsten med alle EU's udenrigsministre, udtalte til bladet Le